

*Dank je wel, geleende schouder
dat ik even leunen mocht,
dat ik even klein mocht wezen,
dat een hand de mijne zocht.*

*Dank je wel, troost zonder woorden,
voor het simpele, stille zijn,
voor het trachten mee te dragen
van diezelfde zielepijn.*

*Dank je wel, geleende oren,
open voor mijn jammerklacht,
open voor mijn diepste wanhoop,
luisterend, de halve nacht.*

*Dank je wel, dat toen ik woedend vroeg:
'Heb ik dit nou verdiend?!'
jij alleen mijn haren streelde.
Dank je wel, jij bent mijn vriend.*

Ada Bolmers